

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> BŘEZEN >>> 105. sezóna 2014/15

PLESY V MĚSTSKÉM DIVADLE

OHLEDNUTÍ ZA GRAND FESTIVALEM SMÍCHU

DVOUFÁZOVÉ ZKOUŠENÍ REŽISÉRA MARIÁNA PECKA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

14 PŘEDPLATNÉ NA ROK 2014 → HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

BŘEZEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	1.	15:00	F. Pavlíček / TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA				★
			Pohádka s písničkami pro děti od 5 let. Režie M. Schejbal. Divadlo A. Dvořáka Příbram				
PONDĚLÍ	2.	8:15	TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA				ŠK
		10:30	TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA				ŠK
		19:00	I. Welsh / UCPANEJ SYSTÉM				Q
			Drsné obrázky ze společenského života spodiny. Hrají I. Trojan, V. Neužil, M. Krobot, J. Plesl, K. Melíšková, L. Krobotová a další. Režie M. Vajdička. Dejvické divadlo, Praha				
ÚTERÝ	3.	10:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 12:10	33. REPRÍZA		ŠK
		19:00	LHÁŘI	KONEC 21:30	12. REPRÍZA		A
STŘEDA	4.	17:00	JMÉNO RŮŽE	KONEC 19:25	27. REPRÍZA		L
PÁTEK	6.	19:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU		5. REPRÍZA		E
NEDĚLE	8.	18:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	STR. 18–19	KONEC 20:10	14. REPRÍZA	
			Dobročinné představení pořádané pardubickým Lions Clubem, jehož výtěžek bude věnován TyfloCentru Pardubice.				
PONDĚLÍ	9.	19:00	GYPSY BAROQUE				
			Unikátní projekt dvou virtuózních souborů. Hrají Cigánski Diabli, Barocco sempre giovane a J. Mráček. Mezinárodní festival Pardubické hudební jaro				
ÚTERÝ	10.	18:00	VEČER KLASICKÉHO BALETU A TANCE				
			Vystoupení žáků studia Ballet Prima Pardubice se sólisty baletu ND Praha, studenty Taneční konzervatoře Brno, žáky ZUŠ Havlíčkova Pardubice a Baletu HKH Hradec Králové.				
STŘEDA	11.	17:30	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 19:40	15. REPRÍZA		S
PÁTEK	13.	19:00	DIVADELNÍ BÁL		STR. 24		
			Ples Východočeského divadla s vyhlášením nejoblíbenějších herců roku 2014.				
SOBOTA	14.	19:00	MĚSTSKÝ PLES		STR. 24		
			Ples statutárního města Pardubice.				
STŘEDA	18.	19:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	KONEC 21:30	8. REPRÍZA		K
ČTVRTEK	19.	19:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	KONEC 21:30	9. REPRÍZA		R

PÁTEK	20.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 21:40	46. REPRÍZA	
SOBOTA	21.	19:00	ČESKÝ TANEC – KONCERT PRO REBEKU		 STR. 19	
			Charitativní koncert Plzeňského lidového souboru Mladina na podporu malé Rebeyky Čihákové, která se narodila s nemocí motýlích křídel. Přijďte pomoci a přitom se i pobavit...			
NEDĚLE	22.	15:00	V. Peška / O PERNÍKOVÉ CHALOUPECE aneb „JENOM JAKO“			P_N
			Dramatizace klasické pohádky, ve které jsou však strašidelné momenty oslabeny ve prospěch humoru. Děti se tedy nebudou bát, ale bavit! Režie V. Peška. Divadlo Radost, Brno			
PONDĚLÍ	23.	8:30	O PERNÍKOVÉ CHALOUPECE aneb „JENOM JAKO“			ŠK
		10:30	O PERNÍKOVÉ CHALOUPECE aneb „JENOM JAKO“			ŠK
		17:00	O PERNÍKOVÉ CHALOUPECE aneb „JENOM JAKO“			P_P
ÚTERÝ	24.	10:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU		6. REPRÍZA	D
		18:00	LHÁŘI	KONEC 20:30	13. REPRÍZA	N
STŘEDA	25.	19:00	MANDRAGE – O(D) ZAČÁTKU			
			Akustické turné populární plzeňské kapely mapující její čtrnáctiletou historii. Znamé hity tentokrát uslyšíte v originálním divadelním aranžmá a s doprovodem orchestru.			
ČTVRTEK	26.	17:30	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 20:00	22. REPRÍZA	J
PÁTEK	27.	10:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 12:45	121. REPRÍZA	ŠK
		19:00	V. Vančura / ROZMARNÉ LÉTO			H
			Jevištní adaptace novely plné poezie, lásky a kouzel s motivy písní Z. Navarové. Režie K. Dušková. Horácké divadlo Jihlava			
SOBOTA	28.	18:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU		7. REPRÍZA	T
NEDĚLE	29.	19:00	J. Murrell / JEŠTĚRKA NA SLUNCI			
			Komorní komediálně laděná hra zachycující odvrácenou tvář skandálního života legendy francouzského divadla S. Bernhardtové. Hrají H. Maciuchová a J. Satoranský. Režie J. Kališová. Divadlo v Řeznické, Praha			
PONDĚLÍ	30.	9:30	M. Rhue / THE WAVE			ŠK
			Dramatizace knihy podle skutečné události o jednom školním experimentu, který se snažil vysvětlit principy nacismu. Hrání v angličtině. Režie P. Stebbings. TNT Theatre Britain			
		12:30	M. Rhue / THE WAVE			ŠK
		19:00	A. Ball / PĚT VE STEJNÝCH ŠATECH			
			Hořkosladká komedie v ložnici nevěstina domu, do které se postupně trousí pět družiček, nedobrovolně oblečených do stejných šatů, aby se tu ukryly a nemusely se účastnit svatebního veselí... Nevhodné pro diváky do 15 let! Hrají S. Pogodová, M. Doležalová, M. Šťastná a další. Režie J. Jirků. Divadlo Na Fidlovačce, Praha			
ÚTERÝ	31.	18:00	D. Drábek podle W. Shakespeara / ROMEO A JULIE			Z
			Nové zpracování legendárního příběhu veronských milenců, v němž je nesmiřitelnost nejen rodová, ale i rasová a sociální. Zapomeňte na převrácené popelnice, profíznuté pneumatiky či otrávené jezevčiky – tady to bude boj až po samu mez... a ještě kus za ni! Režie D. Drábek. Klíperovo divadlo Hradec Králové			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	1.	15:00	TUČŇÁCI NA ARŠE			PREMIÉRA
PONDĚLÍ	2.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE			2. REPRÍZA ŠK
ÚTERÝ	3.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	→	KONEC 20:20	11. REPRÍZA F1
STŘEDA	4.	18:00	JEPTIŠKY		KONEC 20:20	37. REPRÍZA
PÁTEK	6.	17:30	TÁTA ONE MAN SHOW			
			R. Pomajbo v komedii o mužích a ženách, ve které se každý najde. Režie E. Kudláč.			
		20:00	TÁTA ONE MAN SHOW			
SOBOTA	7.	19:00	JEPTIŠKY		KONEC 21:20	38. REPRÍZA
PONDĚLÍ	9.	9:00	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ			ŠK
			Pohádkové příběhy obyčejného kluka Zrzounka. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
		10:30	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ			ŠK
ÚTERÝ	10.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ		KONEC 21:10	24. REPRÍZA A2+3'14
			Náhradní termín za zrušené představení 12. ledna.			
ČTVRTEK	12.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	→	KONEC 20:20	12. REPRÍZA C1
PONDĚLÍ	16.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE			3. REPRÍZA ŠK
		19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA		KONEC 21:15	39. REPRÍZA
ÚTERÝ	17.	20:00	S. Clarke / FAKTOR MERDE			
			Scénické čtení knihy, ve které se Angličan Paul snaží žít svůj pařížský sen. Jenže ne zrovna úspěšně. Účinkují L. Hejlík a V. Hollá. LiStOVÁní, Cítoliby			
ČTVRTEK	19.	19:00	JET BEAT – GO ON & REDGUITARS – ROCK STAR LADIES			
			První večer VI. ročníku cyklu hudebně-zábavných pořadů o vývoji i současnosti muziky, která změnila svět. Vystoupí kapely Jet Beat a RedGuitars . Pardubický bigbeat včera a dnes			
PONDĚLÍ	23.	10:00	L. Procházková / CELEBRITA			ŠK
			Řada komických nedorozumění nejen v telefonních hovorech. Hrají L. Vlášková a Z. Rumpík. Režie M. Pulišová j. h. Cyklus INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek)			
ÚTERÝ	24.	19:00	JEPTIŠKY		KONEC 21:20	39. REPRÍZA
STŘEDA	25.	19:00	ŠUMNÝ VEČER S RADOVANEM LIPUSEM			
			Sledujete rádi televizní cykly o architektuře Šumná města a Šumné stopy? Nabízíme vám setkání s jejich režisérem R. Lipusem.			
PÁTEK	27.	19:00	LUBOŠ POSPÍŠIL TRIO			
			Koncert oblíbeného zpěváka za doprovodu části jeho kapely 5P (s O. Fenclem a M. Štecem).			
NEDĚLE	29.	15:00	TUČŇÁCI NA ARŠE			4. REPRÍZA

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Ulrich Hub / TUČŇÁCI NA ARŠE

🔗 str. 12–14

Úsměvný biblický příběh, aneb kterak si tři tučňáci poradí a vzájemně si pomohou, aby přežili velkou potopu světa. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špiner. Režie M. Pecko j. h. **NOVINKA NA REPERTOÁRU!**

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. Mladí manželé se nastěhují do domu, který stále ještě obývají i duchové bývalých majitelů... V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch nejabysurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V jednom nejmenovaném klášteře dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů... V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.

B. Brecht / KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

Legenda o lásce a spravedlnosti. Ve válečné vřavě ztrácí guvernérova žena synka, jehož se ujme její služka. Která z nich je pak pro dítě skutečnou matkou? V hlavních rolích L. Špiner a V. Macková. Režie P. Novotný.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. Navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

M. Bulgakov / ZOJČIN BYT

Vtipná, byť nelibostná groteska z dob, kdy mít vlastní ložnici byl protiprávní luxus, z lidí se stávali „soudruzi“ a z osobností vyvrhelové... V hlavních rolích J. Janoušková, A. Postler a M. Mejzlík. Režie J. Klisza j. h.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špiner j. h.

I. B. Singer

KEJKLÍŘ Z LUBLINU

Divadelní ztvárnění světoznámého románu o muži, jež muž je jeho vlastní život malý, ale který dokáže pronikat zamčenými dveřmi dál a dál, za hranice reálného lidského osudu. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Pecko j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. Hra nepostrádá ani typický britský humor na téma vysoké politiky. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková nebo P. Tenorová j. h. Režie L. Olšovský j. h.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špiner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špiner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tři komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, V. Macková a P. Borovec. Režie P. Novotný.

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

P. Pörtlner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a J. Leflík j. h. Režie P. Novotný.

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Slavné soudní drama za zavřenými dveřmi. V inscenaci vystoupí hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Kalužný, P. Novotný j. h., L. Špiner a další. Režie P. Kracík j. h.

VČD V BŘEZNU NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	5.	10:00	CHARLEYOVA TETA	ČESKÁ TŘEBOVÁ
		19:00	CHARLEYOVA TETA	ČESKÁ TŘEBOVÁ
SOBOTA	7.	19:00	JMÉNO RŮŽE	JIHLAVA
ÚTERÝ	10.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	SVITAVY
ÚTERÝ	17.	19:00	CABARET	NÁCHOD
SOBOTA	21.	19:00	A JE TO V PYTLI!	KOLÍN
STŘEDA	25.	19:00	ZOJČIN BYT	MLADÁ BOLESLAV
PÁTEK	27.	19:00	CHARLEYOVA TETA	HRADEC KRÁLOVÉ (KLICPEROVO DIVADLO)
ÚTERÝ	31.	19:00	CABARET	CHRUDIM (DIVADLO KARLA PIPPICHA)

**HK
CH**

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	12.	17:00	R. Gosciny – J. J. Sempé / MIKULÁŠOVY PRÁZDNINY	
Hravá komedie na březích Loiry. V titulní roli M. Ruml. Režie F. Nuckolls. Sleva 30 % pro děti do 15 let! Kašpar, Divadlo v Celetné, Praha				
NEDĚLE	19.	19:00	W. Allen / 2X WOODY ALLEN	
Dvě sexy komedie na jedno téma: láska a nevěra. Hrají J. Švandová, D. Morávková, K. Heřmánek, J. Carda a další. Režie K. Heřmánek. Divadlo Bez zábradlí, Praha				
ÚTERÝ	21.	19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	II. DERNIÉRA
Pro velký divácký zájem přidáné představení!				

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	11.	19:00	E. Albee / KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	PREMIÉRA
Nesmírně dráždivá sonda do manželských vztahů plná neočekávaných dějových zvrátů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková, J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.				
STŘEDA	15.	19:00	O. Faïfr – G. Marino – D. Hlaváč / POLIBKY	
Vztahový kabaret o muži, ženě a jejich nevyříčených citech. Režie P. Hašek. Geisslers Hofcomedianen, Kuks				

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Na festivalu tentokrát bodovala Ostrava!

V pondělí 2. února během závěrečného Galavečera smíchu, který již po jedenácté natáčela Česká televize, byly slavnostně rozděny **ceny XV. ročníku GRAND Festivalu smíchu**. Galavečer v režii Jana Bríhčína uváděli Martin Dejdar, Petra Janečková a Dagmar Novotná. A jak tedy festival dopadl?

KOMEDIE ROKU 2014

Daniel C. Jackson / MŮJ ROMANTICKÝ PŘÍBĚH Režie Daniel Špinar Divadlo Petra Bezruče, Ostrava

A. ČUBA A T. VILIŠOVÁ, MŮJ ROMANTICKÝ PŘÍBĚH, FOTO T. RUTA

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

TEREZA VILIŠOVÁ v roli Amy v komedii **MŮJ ROMANTICKÝ PŘÍBĚH** v režii Daniela Špinara
Divadlo Petra Bezruče, Ostrava

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

MICHAL DLOUHÝ v roli Charlese Smithe v komedii **LISTOPAD** v režii Petra Svojtky
Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha

CENA ODBORNÉ POROTY

Daniel C. Jackson / **MŮJ ROMANTICKÝ PŘÍBĚH**
Režie Daniel Špinar
Divadlo Petra Bezruče, Ostrava

CENA STUDENTSKÉ POROTY

Daniel C. Jackson / **MŮJ ROMANTICKÝ PŘÍBĚH**
Režie Daniel Špinar
Divadlo Petra Bezruče, Ostrava

CENA GENIA SMÍCHU 2015

DAVID DRÁBEK za autorské inscenace Velká mořská víla a Jedlíci čokolády s přihlédnutím ke zpracování Figarovy svatby, Romea a Julie a Richarda III.

KOMEDIE DIVÁKŮ

David Mamet / **LISTOPAD**
Režie Petr Svojtka
Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha

FOTOSTŘÍPKY Z XV. ROČNÍKU GRAND

PŘI ZAHAJOVACÍM CEREMONIÁLU PRIMÁTOR MĚSTA MARTIN CHARVÁT A ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL POKRÝTLI PUBLIKACI 15 LET GRAND FESTIVALU SMÍCHU V PARDUBICÍCH.

NA FESTIVALU NEMOHL CHYBĚT NÁŠ TRADIČNÍ HOST, PANÍ LUBA SKOŘEPOVÁ, KTERÁ SE ÚČASTNILA VŠECH PATNÁCTI ROČNÍKŮ! A PŘÍSLÍBILA, ŽE ZA ROK ZASE PŘIJEDE!

DALŠÍ Z FESTIVALOVÝCH KMOTRŮ PETR ŠTĚPÁNEK SE VYZNAL Z LÁSKY K PARDUBICKÉMU DIVADLU, KDE ZAČÍNALA JEHO SESTRA JANA A KDE I SÁM PO ODCHODU Z NÁRODNÍHO DIVADLA HOSTOVAL.

BOUŘLIVÉ OVACE PO SKONČENÍ KOMEDIE DIVADLA ABC LISTOPAD PŘEDZNAMENALY FESTIVALOVOU CENU DIVÁKŮ...

NA BOHUMILA KLEPLA V PŘÍBRAMSKÉ KOMEDII PROKLETÍ NEFRITO-VÉHO ŠKORPIONA SE PŘÍŠLI PODÍVAT I JEHO SPOLUŽÁCI Z GYM-NÁ-ZIA, KTERÍ JEHO VÝKON OCENILI SAMÝMI JEDNIČKAMI!

FESTIVAL VE FOYER DOPROVÁZELA VÝSTAVA ČERNOČERNÝCH VTÍPŮ THE TAP TAP NAČERNO, KTERÁ SI KAŽDÝ VEČER NACHÁZELA SVÉ PŘÍ-ZNIVCE A OBDÍVOVATELE.

FESTIVALU SMÍCHU

FOTO M. KLÍMA

NA FESTIVAL ZAVÍTAL TAKÉ LADISLAV FREJ, KTERÝ PO PŘEDSTAVENÍ MŮJ ROMANTICKÝ PŘÍBĚH SLOŽIL HLUBOKOU POKLONU HERCŮM ONDŘEJI BRETTOVI A MARKÉTĚ HAROKOVÉ.

FESTIVALOVÉ DIVÁKY PŘIJEL POZDRAVIT I MARIÁN LABUDA, KTERÝ U NÁS PŘED NĚKOLIKA LETY HOSTOVAL V KOMEDII KREJČOVSKÝ SALÓN.

PATRON BRNĚNSKÉ KOMEDIE MRTVÉ DUŠE PETR NÁROŽNÝ S PŘEDSTAVITELEM HLAVNÍ ROLE MICHALEM ISTENÍKEM, KTERÝ HO PRŮ SVÝM VÝKONEM ZCELA OSLNIL.

ZAKONČENÍ FESTIVALU SI NENECHAL UJÍT ANI MINISTR KULTURY DANIEL HERMAN, POD JEHOŽ ZÁŠTITOU SE XV. ROČNÍK KONAL. VEČER UVEDL SPOLEČNĚ S ŘEDITelem DIVADLA PETREM DOHNALEM.

GALAVEČER SMÍCHU S PŘEDÁVÁNÍM FESTIVALOVÝCH CEN, KTERÝ OPĚT NATÁČELA ČESKÁ TELEVIZE, MODEROVALI PETRA JANEČKOVÁ, MARTIN DEJDAR A DAGMAR NOVOTNÁ.

HLAVNÍ CENU FESTIVALU PRO KOMEDII MŮJ ROMANTICKÝ PŘÍBĚH PŘEVZALI DRAMATURGYNĚ ILONA SMEJKALOVÁ, ŘEDITEL DIVADLA PETRA BEZRUČE JIŘÍ KREJČÍ A HEREC ONDŘEJ BRETT.

XV. ROČNÍK FESTIVALU OČIMA POROTCŮ

PŘÍLEŽITOST K NADECHNUTÍ

J. KOLÁŘ, FOTO M. KLÍMA

Letošní, už patnáctý GRAND Festival smíchu opět byl tím, co vždy: přátelským setkáním diváků s vybranými soutěžními komedii, jejich herců s patrony jednotlivých inscenací a vůbec příležitostí k příjemnému zastavení se a nadechnutí v našem stále se zrychlujícím světě.

Žánrová pestrost uvedených komedií – od klasických, které ve festivalovém repertoáru zastupovaly dvě komedie Shakespeareovy, po hry našich současníků (Jacksona, Mameta, Neilsona aj.) – také už patří k tradici této svým způsobem prestižní přehlídky. Inscenační úroveň soutěžících titulů byla vesměs dobrá a v jednom případě výjimečná. Můj romantický příběh se právem stal komedií roku. Letos festivalu dominovali herci. A opravdu, byli jsme svědky přinejmenším čtyř mimořádných hereckých výkonů, i když oceněné mohly být podle festivalových regulí jenom dva.

A rád bych zdůraznil ještě něco: pozvání Činoheráku Ustí. Pozvánka souboru, který existuje navzdory politickým hrátkám, jež jej hodlaly zničit, má velký mravní význam. Navíc jeho přenos Zkrocení zlé ženy do komedie dell'arte je inscenací neobyčejně hravou a zábavnou.

Jan Kolář
předseda odborné poroty GFS 2015

PARDUBICE JSOU HLAVNÍM MĚSTEM SMÍCHU!

Letošní jubilejní ročník již od počátku sliboval bohatý zábavný program. Přijelo několik souborů, které se zde o titul Komedie roku utkaly již v minulých ročnících, ale také přijely soubory, které na GRAND Festivalu smíchu vystupovaly poprvé. Některá představení byla lepší, některá horší, ale všechna zanechala v našich vzpomínkách nesmazatelné stopy.

Úkol zvolit komedii, která si odnese Cenu studentské poroty, se z počátku nejevil tak náročný, jak ve skutečnosti byl. V soutěžním programu festivalu se totiž objevilo hned několik skutečně silných komedií, ve kterých se snoubil kvalitní a hravý humor s poutavou zápletkou a výbornou režijní myšlenkou.

Hned první se do této kategorie zařadila komedie Mnoho povyku pro nic pražského Divadla v Dlouhé, která celý soutěžní program festivalu odstartovala. Ačkoliv se jednalo o moderní pojetí klasického příběhu Williama Shakespeara, nijak to komedii neubíralo její kouzlo. Hlavní dvojice v podání Marka Němce (coby Benedika) a Heleny Dvořákové (coby Beatricie) byla ve svých výkonech opravdu oslňující. Jejich hašteření pobavilo všechny diváky a nastavilo vysokou laťku dalším komediím.

Lháři Východočeského divadla Pardubice, kteří soutěžili druhý večer, se k této laťce sice jen přiblížili, přesto

s sebou přinesli výbornou zábavu. Komedie o tom, k čemu může vést jedna nevinná lež, nás zamotala do spleť sítě polopravd a náhod. Dvojice policistů v podání Jana Musila a Petra Borovce předvedla obdivuhodný výkon nejen svým komickým vystupem, ale i talentem orientovat se v množství lživých historek. Ve středu se krotila zlá žena Kateřina. Nováčkem v soutěžním programu GRAND Festivalu smíchu byl Činoherák Ustí z Ustí nad Labem, který přivezl další komedii Williama Shakespeara, tentokrát Zkrocení zlé ženy. Tato komedie překonala všechna naše očekávání. Komické výstupy obohacené o artistická a cirkusová čísla nás skutečně nadchly. Bylo to něco zcela nového a pro mladé diváky velice lákavého. Výborné herecké výkony a ostrovtip této komedii vlastní přenesly Zkrocení zlé ženy přes pomyslnou laťku, kterou zde v pondělí nastavilo Divadlo v Dlouhé.

Čtvrteční politická fraška Listopad nás zavedla do světa, které nám není úplně cizí. Politika nás i v běžném životě stále obklopuje. Michal Dlouhý bravurně ztvárnil odstupujícího amerického prezidenta a ukázal, že politický svět je všude stejný. Všeude stejně prohnělý. Předvolební sliby, narážky na realitu a trapné situace politické sféry – to vše bylo v této komedii obsaženo.

Komedie Prokletí nefritového škorpióna divadla z Příbrami patřila mezi ty komedie, které se pomyslné laťce jen přiblížily, a to hlavně díky hereckým výkonům Bohumila Klepla a Anny Fixové.

Absolutním vítězem srdcí celé studentské poroty se stala komedie Můj romantický příběh ostravského Divadla Petra Bezruče, které letos také soutěžilo poprvé. Herecké výkony, vtip, tempo i téma – to vše bylo dotaženo k výbornému celku. Vše působilo přirozeně, nenuceně a humorně. Navíc samo téma je našim srdcím velice blízké – téma „singles“ je pro nás velice aktuální. Buď se to týká přímo nás samotných, nebo s tím máme minimálně nějakou zkušenost. Zejména herecký výkon Terezy Vilišové byl v některých místech téměř dechberoucí!

Poslední večer přijelo Městské divadlo Brno s komedií Mrtvé duše. Velice působivé dramatické provedení původního románu od ruského spisovatele Gogola. Obchodování s dušemi mrtvých nevolníků je velice zajímavé téma, které převedením na jeviště získalo ještě na větší umělecké hodnotě. Michal Isteník v roli zchudlého šlechtice Čičikova rozzářil jeviště svým výkonem.

Letošní ročník lze tedy zhodnotit skutečně kladně. Dle mého názoru si troufám prohlásit, že se Východočeskému divadlu povedlo obhájit tvrzení, které se s naším městem pojí. Pardubice jsou (a doufejme, že ještě dlouho budou) hlavním městem smíchu!

Kristýna Plešková
předsedkyně studentské poroty GFS 2015

KOMPLETNÍ SLOŽENÍ STUDENTSKÉ POROTY – K. PLEŠKOVÁ, J. MÜLLEROVÁ, E. DVORÁČKOVÁ A L. SEVEROVÁ, FOTO M. KLÍMA

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYLA MALÁ! ANEB *Jana Ondrušková*, JAK JI NEZNÁTE...

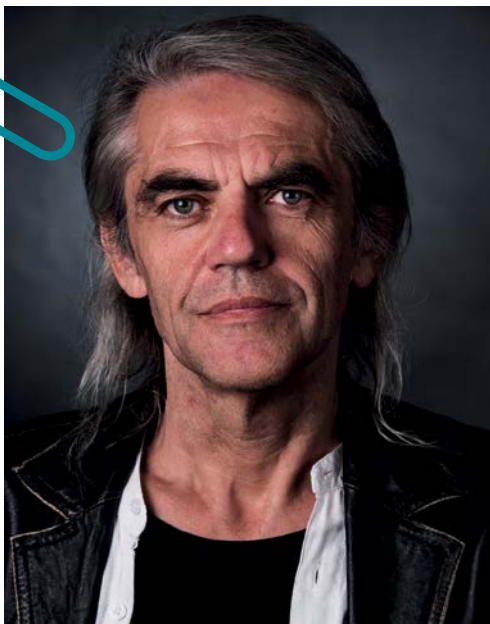

UŽ JAKO ŠESTILETÁ JSEM BYLA DOST SPOLEČENSKÁ, TAKŽE KDYŽ PŘÍŠLA NÁVŠTĚVA, ODMÍTALA JSEM JÍT SPINKAT DO POKOJÍČKU A PŘINESLA JSEM SI „POSTÝLKU“ NA PRÁVĚ ZAČÍNÁJÍCÍ VEČÍREK Dospělých V OBYVÁKU.

ZŘEJMĚ DOMÁCÍ ÚKOL DO ŠKOLKY... VŠIMNĚTE SI ZAUJETÍ PŘI TAK NÁROČNÉ ČINNOSTI, JAKO JE STAVĚNÍ KOSTEK. MAMINKA JEŠTĚ STAČILA ZACHYTIT ZDAR VE STAVEBNICTVÍ – PO BLESKNUTÍ FOTÁKU JSEM SE LEKLA A VĚŽ MI SPADLA.

Divadlo nie je na to, aby kázalo, hovorí režisér Kúzelníka z Lublinu a Tučniakov na arche **MARIÁN PECKO**

MARIÁN PECKO spolupracuje s našim divadlom už od roku 2003, kedy sa uskutočnila premiéra Ondiny. Keď dáte meno tohoto režiséra do vyhľadávača, objaví sa vám množstvo odkazov a na wikipedii sa môžete dočítať, že v divadle pracuje od roku 1977. Bol stavačom dekorácií, hercom, upratovačom, premietačom, biletárom, osvetľovačom, umeleckým šéfom, zvukárom, predavačom vstupeniek, prevádzkovým riaditeľom, autorom hudby a textov. V súčasnosti pracuje ako umelecký šéf a režisér Divadla na Rázcestí v Banskej Bystrici. Prvú réžiu vykonal v roku 1988. Odvtedy zrežiroval okolo sto predstavení v štyroch krajinách Európy. Inscenoval texty autorov ako W. Shakespeare, J. B. P. Molière, F. G. Lorca, R. Jeffers, N. V. Gogol, F. Hrubín, E. Albee, J. Giraudoux, E. Rostand, T. Bernhard, I. Škripková, F. Kafka a viac ako desiatku súčasných slovenských dramatikov a dramaticiek. Pracuje v divadle bábkovom, činohernom, v opere i v šapitó. Áno, to všetko je Marián Pecko. Vyťažný, úspešný, pracovitý, prisny a láskavý.

A vlastne veľmi rozlietaný – napríklad v Poľsku pracuje až na hraniciach s Bieloruskom, na cestách prekonáva obrovské vzdialenosti. Ale ja ho vnímam ako človeka mimoriadne koncentrovaného a sústredného. Ak sa so mnou dohodne na rozhovore, je tu dve hodiny len pre mňa, neberie telefóny, myšlienky mu neblúdia, je pozorný a pritom vecný. Keď skúša, vždy je to naplno, žiaden herec si snád nemôže sťažovať, že by sa mu nevenoval. Suma sumárum – pri Mariánovi máte pocit jedinečnosti, a to je viac než dosť. Stretli sme sa v klube v salóniku a v rádiu hral slovenský džezmen Peter Lipa. Voňal bylinkový čaj a my sme sa rozprávali...

Marián, režíruješ veľmi pravidelne v Čechách a v Poľsku. Vnímaš nejaké významné rozdiely medzi slovenskými, českými a poľskými hercami v ich prístupe k divadlu?

Túto otázku dostávam pomerne často. Isteže rozdiely sú. A niekedy sú veľmi veľké. Aj keď sme susedia a na začiatku sme my Slovania mali spoločný jazyk. Herci sú všade iní. Poľskí herci stašne chcú byť rýchli, chcú mať všetko rýchlo jasné, hotové. Môj štýl práce je obvykle taký, že naaranžujem hru od začiatku do konca v hrubých obrysoch a potom sa vraciam a korigujem, čistím. A keď sme na začiatku, nerád opakujem to, čo sme robili včera. To je podobné, ako keď niečo píšeš alebo prekladáš. Ak sa najprv vrátiš k tomu včerajšiemu, tak výsledok je taký, že horko-ťažko napíšeš tri ďalšie stránky, ale opraviš desať včerajších. Tak isto je to na skúške. Keď treba „ísť ďalej“, nerád zbíham staršiu prácu, lebo nechcem aby sa fixovali nedobré veci. Okamžite sa totiž vytvára akási herecká pamäť. Poľský herec má problém – bojí sa byť pred kolegom neistý. Preto chce mať všetko rýchlo hotové a chce mať v tom istotu. V Čechách a na Slovensku musím hercov povzbudzovať a v Poľsku brzdiť.

Nie je to tým, že Poliaci, ako národ vôbec, sú veľmi hrdí a pyšní?

A majú byť na čo! Veď dali svetu divadelníkov, ako bol Grotowský, Kantor, Wajda... Majú veľký vzťah k svojej národnej kultúre. Rok 2015 vyhlásila vláda rokom divadla. Poliaci sú na svoje divadlo hrdí, ako diváci sú veľmi vášniví, vedia sa za divadlo postaviť, ale dokážu aj predstavenie zrušiť, vypísať. Niekedy mám taký pocit, že ten pátos, ktorý je prítomný v ich

životoch a vzťahoch, je aj v divadle. My máme zase väčší zmysel pre humor. Česi majú blízko k hyperbole, karikatúre, ku groteske a k čiernemu humoru. Poliaci toto veľmi nemajú. Nie je im daná istá ľahkosť. Dokážu hrať, deklamovať a my zasa na scéně žiť. Byť na scéně, baviť sa a existovať.

Chodia na Slovensku ľudia do divadla?

Ako kde. My máme inú tradíciu ako Česi a Poliaci. V Bratislave vzniklo Národné divadlo nedávno, v roku 1920 a založil ho český súbor, dokonca z Pardubíc.

(SND UZAVRELO ZMLUVU S RIADITEĽOM VÝCHODOČESKEJ SPOLOČNOSTI BEDŘICHOM JEŘÁBKOM. BOL TO PRÁVE JEHO OPERNÝ A ČINOHERNÝ SÚBOR, KTORÝ V ROKU 1920 ZAČAL PREVÁDZKU VŠETKÝCH TROCH SÚBOROV SND – POZN. REDAKCIE) Tak ako pre všetko je dôležitá tradícia a zvyk, tak je to aj v chodení do divadla. 1. apríla to bude tridsať rokov, čo som prišiel do Banskej Bystrice. Vtedy som si myslel, že na rok. V Bystrici sú veľmi divne naukladané divadlá. Je tam Divadlo na Rázcestí, čo sme my. Je tam profesionálne divadlo Stúdio tanca, to je ďalší mantinel. Je tam Mestské divadlo, ktoré tvoria hendikepovaní tvorcovia, robia ho ľudia s mentálnym postihnutím. A je tam opera.

A čo klasická činohra?

V tom je práve v Bystrici problém. Nikdy tam nebola činohra, teda tam nie je zlatá stredná cesta. Nevytvoril sa zvyk. Ja si myslím, že k mestskému spôsobu života určite patrí chodiť do divadla. Na otázku, čo budeme robiť večer, môžeme odpovedať – poďme do divadla. A v Banskej Bystrici nie je isté, že sa bude večer hrať. Naše divadlo nehrá každý večer predstavenia, opera tiež nie. Občania v Bystrici asi nikdy nepotrebovali činohru, nevyžiadali si ju. Na Slovensku vôbec nie je veľa divadiel. Je treba tiež zistiť, čo divadlá hrajú a za akú cenu sú plné. A aká je vlastne požiadavka od zriaďovateľa. Na Slovensku neexistuje žiadna kultúrna politika. My sme dotované divadlá a z toho musia vyplývať isté povinnosti inštitúcie. Divadlá by mali prinášať aj niečo iné ako zábavu. Nemá sa hrať Cooney za štátne peniaze. Toto nechajme divadlám, pre ktoré sú tržby otázkou bytia a nebytia. Predsa aj napríklad štátna televízia má svoje povinnosti, vysielá omše, programy pre nepočujúci; za verejné peniaze sa musia robiť aj veci, ktoré nie sú populárne. Mali by sa obhajovať i menšinové záujmy. Kritérium naplnenosti či návštevnosti divadla nie je úplne presné. Komerčia by sa nemala podporovať z verejných peňazí. Divadlo ako také musí mať zámer, ušľachtilý plán. A u nás nikoho nezaujímá, na čo konkrétne idú peniaze v divadle. Najdôležitejšie je, či je vypredané... Mali by sme rozhodne prehodnotiť, akým spôsobom a o čom sa budeme rozprávať s divákmi.

Často sa v divadle volá po súčasnej dramatiky. Čo si o tom myslíš? Mala by sa hrať predovšetkým súdobá hra?

Pre mňa to nie je úplne najpodstatnejšie. Dramaturgie divadiel potvrdzujú, že nemusí platiť – dobré divadlo rovná sa súčasná dráma. Napríklad Shakespeare je stále hrateľný. Myslím si, že ľudia sa vo svojej podstate veľmi nemenia. Menia sa prostriedky, okolnosti, technológie, ale ľudia nie. Ľudí od ostatných živých tvorov odlišuje to, že sú si vedomí svojej konečnosti. Je to fakt veľmi dôležitý a určujúci, hýbe celým našim životom. Keďže toto sa nemení, tak ani my sa nemeníme nijako principiálne.

Podme sa baviť o tom, čo teraz skúšaš – dramatizáciu románu Isaaca Bashevisa Singera Kúzelník z Lublinu. Ja sama tohoto autora milujem, čítala som predlohu a veľmi sa na tú inscenáciu teším. Aký bude hlavný hrdina Jaša Mazur, ktorého u nás hrá Martin Mejzlík?

Keď poviem, aký bude Jaša, poviem, aká bude inscenácia. A ešte to sám presne neviem. Naučil som sa, že nie je mojou povinnosťou vedieť všetko na začiatku skúšania. Keby som to vedel, nemuselo by so mnou pracovať ďalších šesťnásť ľudí, hercov a herečiek. Divadlo je spoločný proces hľadania, tímová robota. Text sa volá Kejklíř z Lublinu. To je veľmi vystižné. Komediant, človek, ktorý sa predvádza, žije na verejnosti a robí triky, hrá. Čvíči svoju šikovnosť. To všetko predáva. Napríklad robí triky s kartami a mňa zaujíma, ako to robí. A on vie, že ja neviem, a práve preto nás oboch baví tá hra. Je to pekná spoločná dohoda. Hra je veľmi dôležitá v celom Jašovom živote. Má niekoľko žien, a pred nikým to neskrýva. Balancuje na hrane, prejde – neprejde? Náš Kejklíř nežongluje s loptičkami. Žongluje s ľudským dušami. Všetky jeho ženy vedia, že má ďalšie ženy. Premýšľam o tom, prečo mu to prechádza. Každý človek v jeho živote má dôvod, prečo je účastníkom jeho šou. Namotal na seba veľa ľudí, ktorí sú na ňom závislí, a on je prevkapaný, že by to mohlo niekomu vadíť. Keď odíde od svojej ženy, ide za inou, tá mu povie „vitaj doma“ a on sa neohradí. V každom živote tých postáv je Jaša neustále prítomný. Aj na javisku to budeme robiť tak, že všetci budú neustále prítomní. Herci to nemajú veľmi radi a prosím, aby mi odpustili, ale uvidíme, mohlo by to fungovať. Som zvedavý, ako to bude vplývať na herectvo, čo to s herečkami a hercami urobí. Hľadáme pre každú tú ženu dôvod, prečo s ním bola a zostávala. On bol tak trochu Hubert Fešák, sympaták, vedel to so ženami, ale to nie je jediný dôvod; každá z nich ho svojim spôsobom potrebovala. Milovali ho a čakali na neho a on nepovedal nie. Potom príde nešťastie a on sa stiahne do absolútnej samoty, rieši to extrémne. A ako to teda bude ďalej, nechcem viac prezrádzať. Možno ešte toto – autor svojou knihou chce povedať, že Boh je cestou. Ale divadlo nie je na to, aby kázalo. Nemalo by poučovať, nariadovať. Malo by zaujímať o rozprávanie o zaujímavých veciach. A toto je veľmi zaujímavý príbeh. →

Ten text je ťažký, hlboký a pretlmočiť ho je určite zložité. Ja o tebe viem, že pracuješ naplno a najradšej by si skúšal 24 hodín denne, čo sa samozrejme nadá. A tak sme pre teba vymysleli takú vec, že popri Singerovi budeš skúšať hru pre deti Tučníaci na arche. Ako sa dá vypnúť jednu prácu a sústrediť sa na druhú, takú rozdielnu? Nemyslím, že by si to nedokázal, nie preto sa pýtam, ale nie je to vyčerpávajúce?

Zo žartu hovorievam, že na mojej práci je najťažšie čakať dvadsať hodín na štvorhodinovú skúšku. Keď som robil Sen noci svätéhojanskej, tak mi pán riaditeľ povedal – keď sa tu dvadsať hodín otravujete, tak poďte urobiť nejakú rozprávku. Tak robím. Divadlu pre deti som strašne vďačný, veľa mi dalo, koniec koncov i za to, že som teraz tu, vďačím jemu. Vždy som prácu pre deti robil rovnako pociťovo ako ostatné veci. No

a ako to ide sklbiť s Kúzlíkom? Dôležité je to, že Tučníakov som už robil. To, o čom sú Tučníaci, už nie je pre mňa záhadou. Takže to mám teraz trochu jednoduchšie. Dôležité je, aby som inšpiroval hercov a herečky, aby som ich dokázal uvoľniť a podnietiť ku kreatívnemu herectvu. Mojou úlohou je ich otvoriť, naštartovať. A pozorne ich počúvať. Chytať a nestrácať ich nápady, inšpirácie, gagy. A že ich teda je... Text je dobrý a potrebuje aj skvelých hráčov. Hovorí sa, že deťom sa má dať to najlepšie, ale vieme, ako to v praxi chodí s divadlom pre deti. Tu budú pre deti hrať dvaja skvelí herci a dve mimoriadne talentované herečky. A to je veľmi dobrý štart.

Marián, prajem ti, ako i obom pracovným tímom, aby ste úspešne došli i do cieľa. Takže Zlom väz!

JaU

O Tháliích s Dagmar Novotnou a Martinou Sikorovou

D. NOVOTNÁ A M. SIKOROVÁ V JEPTÍŠKÁCH, FOTO J. SEJKORA

V širší nominaci na Cenu Thálie, prestižního hereckého ocenění, se za loňský rok v kategorii muzikál, opereta nebo jiný hudebně-dramatický žánr objevily hned dvě herečky Východočeského divadla. DAGMAR NOVOTNÁ byla nominována za roli Fräulein Schneider v muzikálu Cabaret, její kolegyně MARTINA SIKOROVÁ za Sestru Mary Amnesii v Jeptiškách. Jedno pozdní odpoledne nedlouho poté, co proběhlo oficiální vyhlášení jejich nominací, jsem se s oběma (a s Novotných pejskem Frigem, který tedy nominován nebyl, neb psi herci zatím své Thálie nemají) sešla nad kávičkou v pohodové atmosféře divadelního klubu.

Nejsem si jistá, že úplně přesně rozumím tomu, jak to s těmi Cenami Thálie je, resp. co znamená „širší nominace“.

Dáša: Širší nominace je samostatné ocenění. Vlastně už nemáme šanci postoupit dál.

Takže teď nečekáte s napětím, jak dopadne udělení cen...

Dáša: Ne... Nevím jak Martina, ale já určitě ne! (SMÍCH)

MARTINA SE SMĚJE A USRÁVÁ CAFFÉ LATTE, NA KTERÉM JÍ NEJVÍCE CHUTNÁ MLÉČNÁ PĚNA.

Mají pro vás ceny, jako je Thálie, smysl?

Dáša: Já to beru jako největší ocenění hereckých výkonů. Thálie je pro divadlo tím, čím je Český lev pro film. Myslím, že smysl to rozhodně má, protože porotci z Herecké asociace jsou nuceni, myslím to v dobrém slova smyslu, jezdit po různých divadlech, nejen po Praze, Brně a Ostravě. A to je dobře. Díky tomu se zjišťuje, jak se v tom kterém divadle žije, jací jsou tam herci... Získání Ceny Thálie je pro herce nejvyšším oceněním. Tak řekni něco, Martinko!

Martina: No já bych raději nechala povídat tebe... Já jsem k tomu totiž trochu skeptičtější. Říkám si, co ta cena znamená? Stejně pak musí herec každý den na představení a začínat znova, jak říká pan režisér Pecko, od nuly. Je pravda, že člověka potěší, když mu někdo řekne, že jeho práce má smysl, ale tu cenu k tomu vlastně ani nějak nepotřebuju... To, co má pro mě smysl a co mě mnohem víc potěší, se mi stalo teď. Včera se přijeli podívat na zpívání v dešti moji kamarádi. Neviděla jsem je asi šest let. Z představení jsem neměla moc dobrý pocit, minulý týden byl pro mě obrovsky náročný, Zpívání jsme navíc hráli po dlouhé době. A oni mi dneska volali, jak se jim to strašně líbilo. A to mě osobně potěší víc.

Dáša: O tom žádná! Hrajeme přece hlavně pro diváky. Samozřejmě, když nás někdo ocení a pochválí, je to to nejhezčí, co může být. A Thálie je taková oficiální pochvala.

Každé povolání, i když herectví asi ještě o něco víc, vyžaduje zpětnou vazbu. Sledujete divadelní kritiky?

Dáša: Ne, od jisté doby ne. Dřív jsem je sledovala celkem pečlivě, protože mě to skutečně zajímalo. Posléze jsem ale zjistila, že kritiky většinou píšou lidé nefundovaní, což by tak být nemělo. Tím pádem to pro mě ztratilo smysl. Abych navázala na Martinu – pro mě je kritik divák, a hotovo!

Martina: Já to mám tak, že vlastně ani nečtu noviny, ani se nezajímám o politickou situaci. Jediné, kam se občas dostanu, je nástěnka u fermanu, kam nám náš tiskový mluvčí Radek Smetana vyvěšuje vystřižené kritiky a zprávy. Takže tam se občas podívám, ale rozhodně kritiky nevyhledávám. Nevím, jestli je to o lenosti nebo spíš o tom, že to není moje priorita. Takže, když se dočtu, že se mi něco povedlo, řeknu si – jé, to je fajn! (SMÍCH) A když ne, tak už to ani dál nečtu! (SMÍCH)

Není pro vás potom každá další repríza inscenace trochu zavazující, když víte, že jste za roli oceněni? Necítíte pak při představení větší...

Martina: Já ti hned skočím do řeči! Úplně přesně totiž vím, na co se chceš zeptat, a chci hned odpovědět! (SMÍCH) Já to tady teď celou dobu shazuju, ale asi právě proto, že hned, když mi přišla poštou ta nominace, řekla jsem si, kurňa, proč to mám zrovna za Jeptišky? (SMÍCH) Když je nás tam pět, tak to se teď musím hrozně snažit, abych byla nejlepší! (SMÍCH) Protože pak přijdou lidi a co si asi řeknou? Proč jsem to jako dostala zrovna já? Že bych nad holky nějak vyčnívala, mi nepřijde, ale asi je to o tom, že jsem příliš skromná. Jo, určitě to tak je, prostě jsem výborná. A žádný smích tam teď, Aničko, nepiš! Prostě je to fakt. (SMÍCH)

Dáša: Martinka si to už vyzkoušela. Já jsem Cabaret od té doby ještě nehrála, hrajeme ho, tuším, až ve čtvrtek, takže jak se budu cítit za pět sedm si pak řekneme... (SMÍCH) Teď k tomu zatím nic říct nemůžu.

Když byste měly srovnat práci na oceněné roli s prací na ostatních rolích, které jste kdy hrály, byla právě tahle role něčím výjimečná? Třeba hned od začátku? →

D. NOVOTNÁ S L. ŠPINEREM A J. KALUŽNÝM V CABARETU, FOTO M. KLÍMA

Dáša: Mě by v životě nenapadlo, že bych za tuto roli dostala nějaké ocenění. Tím tu roli samozřejmě neshazuju, protože je opravdu nádherná. My herci říkáme, že některé role jsou za odměnu, a to právě tahle je – má obrovský rozsah možností jak hereckých, tak pěveckých. Prostě tohle hrát je nádherná. Tím je pro mě Schneiderová výjimečná, je to příležitost, krásná příležitost. Taková zas dlouho být nemusí, takže si jí moc vážím.

Martina: Mně už více lidí řeklo, že tomu moc nerozumí, proč jsem byla nominovaná zrovna za roli v Jeptiškách. Že by mě měli nominovat spíš za Cabaret, když hraju Sally. Nicméně já si myslím, že Amnesii dávám to, co je v mých možnostech, a domnívám se, že jsem možná schopná dát Sally víc. Takže jsem vlastně ráda a přijde mi to takhle spravedlivé. A ještě z jednoho důvodu jsem ráda, že je to zrovna za Amnesii. Ta hra se sice celá tváří, jako že je celkem o ničem, ale jeden režisér řekl krásnou věc: Když z toho lidi odcházejí, tak mají pocit, že život má smysl. Já to mám ještě spojené s mojí vírou v Boha.

I když v balastu hloupostí říkájí se tam pro mě důležité myšlenky, kterým rozumím. Prostě vím, co říkám. V rámci Amnesie teda! (SMÍCH)

Jste samy k sobě kritické? Říkaly jste, že divadelní kritiky nijak zvlášť nesledujete a měřítkem všeho je pro vás divák. Někdy, když je člověk sám k sobě kritický, může to znamenat, že se v životě do některých věcí ani raději nepustí...

Martina: Já jsem k sobě dost kritická... To jsem už říkala. (SMÍCH) Což podle mě není špatné v momentě, kdy to člověka neomezuje přesně v tom, co jsi řekla. To patří nejen k herecké profesi, ale k životu obecně. Člověk by se sebou asi neměl být pořád úplně spokojený, aby vůbec mohl na sobě pracovat. Nebo spíš takhle: měl by vidět věci, na kterých může dál pracovat, a přesto být se sebou spokojený. Mít se rád. To se mi líbí, takhle to chci mít.

Dáša: Já se potýkám s jedním takovým problémem, protože mně spousta lidí – diváci, a dokonce i někteří kolegové – říká, že na jevišti působím velice suverénně.

Ale, říkám ALE, co se děje ve mně... Kdyby tu schránku takhle někdo otevřel... Rozhodně suverén nejsem. Jestli tak působím, je to dobře. Samozřejmě člověk musí mít nějaké to zdravé sebevědomí, protože jinak by na jevišti snad ani nevyšel. Ale vnitřně bývám hodně rozklepaná, zejména při některých představeních.

Lze vůbec dospět u herce na jevišti k nějaké absolutní spokojenosti sama se sebou? Jste na jevišti, hrajete a zároveň si říkáte – teď je to úplně ono – dokážete dát zpětnou vazbu už tam? Jsem naopak neustále pochybujete, dokud nespadne opona?

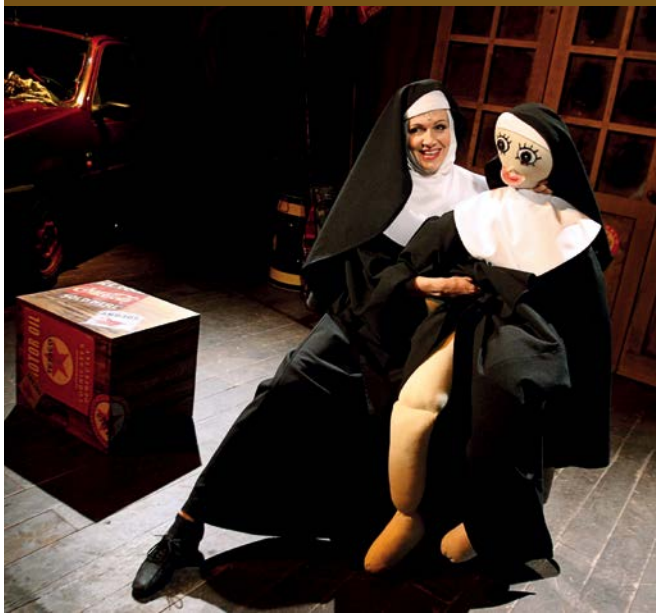
Dáša: Já to během představení takhle nemám. A myslím si, že by to ani nebylo dobré. Člověk má prostě v tu chvíli hrát a pak třeba po představení si zrekapitulovat, co se mu povedlo nebo co by mohlo být příště lepší. Ale přímo na místě, na jevišti tohle já vůbec neřeším. Jsem prostě v tom – tedy ne v jiném stavu (SMÍCH) – a prostě hraju, co mám a co chci hrát.

Martina: Já jsem naproti tomu schopná přemýšlet úplně v každé chvíli nad tím, jestli to, co hraju, je nebo není dobře. Ale uvědomuju si, že přesně tohle mě blokuje, a snažím se to odbourat. Když se mi to daří, cítím se skvěle...

Holky! Já jsem si dneska s váma uvědomila krásnou věc. Jestli už nesoutěžíme dál, tak co to teda znamená? Že nám přišel dopis, kde nám v podstatě píšou: Všimli jsme si toho, že hezky pracujete. A to je přece moc milé! Tak teda já z toho začínám mít radost! Díky!

No vidíš, ještěže jsme se sešly! (SMÍCH) Já taky moc děkuju a oběma vám gratuluju a přeju spoustu dalších úspěchů a krásných rolí!

AnH

M. SIKOROVÁ V JEPTIŠKÁCH, FOTO J. SEJKORA

KUNĚTICKÁ HORA OPĚT OŽIJE DIVADLEM

Sice tu máme teprve březen, ale čas běží jako o závod a „za chvíli“ budeme opět zkoušet a hrát na Kunětické hoře. Vloni jsme na vyhlídce pod hradem neuvedli žádnou premiéru, letos vás zde však znovu čeká novinka – tentokrát v podobě **Limonádového Joea**. Slavné dílo Jiřího Brdečky asi nemusíme nijak zvlášť představovat, kultovní film Limonádový Joe aneb Koňská opera (1964) v režii Oldřicha Lipského snad každý viděl. Písně jako Když v baru houstne dým, Whisky, to je moje gusto nebo Arizona, Arizona už dokonce zlidověly! Režie pardubické verze české hudební parodie westernů z Divokého západu se

ujme Milan Schejbal, režisér divácky velmi úspěšné Charleyovy tety, takže se určitě máme na co těšit! Vedle „Limonádníka“ na Kuňce uvedeme také poslední reprízy legendární **Balady pro banditu**. Známary zbojnický muzikál režíroval Michael Tarant, jenž zaměstnal téměř celý herecký soubor Východočeského divadla, který doplnil i početným sborem tanečníků a zpěváků a folk-folklórní kapelou Trdlo. Pokud tedy máte rádi plenérová představení, neváhejte a zastavte se v předprodeji divadla, protože vstupenky na Kunětickou horu jsme již začali prodávat!

RaS

TERMÍNY PŘEDSTAVENÍ NA KUNĚTICKÉ HOŘE

28., 29. A 30.	KVĚTNA	20:30	BALADA PRO BANDITU
12., 13. A 14.	ČERVNA	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE
18., 19. A 20.	ČERVNA	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE
26., 27. A 28.	ČERVNA	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE

POHLED NA SCÉNU BALADY PRO BANDITU NA KUNĚTICKÉ HOŘE, FOTO J. FAUKNER

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

V pravidelné rubrice, v níž chceme vyjádřit dík mecenášům Východočeského divadla, bez kterých by naše nabídka nebyla tak bohatá, se opět po čase přesouváme do sousedního Hradce Králové. Zde sídlí společnost Keris Hradec Králové, která divadlo finančně podporuje již od roku 2000. Hlavním předmětem činnosti firmy je zabezpečení dodávky energetických médií pro subjekty působící v jejím areálu (bývalá Tesla Hradec Králové), pronajímání nebytových prostorů (sklady, kanceláře, výrobní prostory), vodohospodářský a ekologický servis a služby v oblasti bezpečnosti práce – požární ochrany. Ředitelem společnosti je pan FRANTIŠEK HANDL, kterého jsme požádali o krátký rozhovor.

Pane Handle, stojíte v čele hradecké firmy, podporujete ale divadlo v Pardubicích? Co vás k tomu vede?

Někdy v roce 1998 mě jeden obchodní partner pozval na představení do Východočeského divadla a já návštěvu opakoval. Vždy jsem byl mile potěšen krásnou architekturou jak vlastní budovy, tak interiéru v tradičním slohu, výborně vybraným repertoárem i profesionálními výkony herců. Jedním z podstatných důvodů je i fakt, že Východočeské divadlo hraje pro svoje diváky a ne pro získávání různých cen.

Východočeské divadlo navštěvujete pravidelně, vlastníte dokonce premiérové předplatné. Co z našeho repertoáru vás v poslední době nejvíce zaujalo?

V poslední době nás nejvíce zaujaly hry Charleyova teta a mimořádně krásné představení Králova řeč.

Co vám vlastně divadlo na oplátku za vaši štedrost dává?

Návštěva divadla je pro mě jak kulturním zážitkem, tak setkáním s oblíbenými herci i přáteli.

Před nedávnem skončil jubilejní XV. ročník GRAND Festivalu smíchu. Navštívili jste nějakou jeho komedii? Líbí se vám myšlenka přehlídky nejlepších divadelních komedií?

Bohužel ze zdravotních důvodů jsem se v letošním roce nemohl zúčastnit. V dnešní úspěšné době je pořádání GRAND Festivalu smíchu velmi záslužné!

Východočeské divadlo nyní slaví 105. divadelní sezónu. Co byste mu popřál do dalších let?

Hodně štěstí při výběru repertoáru ve všech příštích divadelních sezónách a vždy plné hlediště!

RaS

PŘÍSPĚJTE S LIONS CLUBEM NA DOBROU VĚC

V neděli 8. března si v Městském divadle nenechte ujít dobročinné představení romantické komedie **Mezi nebem a zemí**, které ve spolupráci s Východočeským divadlem uvádí **Lions Club Pardubice**, jenž při této příležitosti předá TyfloCentru Pardubice šek v hodnotě 25 000 Kč. Přispějí však i samotní diváci, neboť padesátikoruna z každé zakoupené vstupenky bude rovněž věnována pardubickému středisku TyfloCentra.

Tyfloservis (později **TyfloCentrum**) se svými krajskými středisky je od roku 2000 samostatnou celostátně působící organizací se sídlem v Praze, která má 11 krajských pracovišť. Hlavním cílem činnosti a základním projektem TyfloCentra je poskytování terénní sociální

rehabilitace lidem osleplým ve věku nad 15 let, realizovaná převážně v domácím prostředí klientů. TyfloCentrum představuje místo, kde se schází nevidomí a slabozrací lidé a kde nacházejí pomoc při svém nelehkém údelu.

Do vínku jednotlivým TyfloCentrům byly dány tyto služby:

- služby prvního kontaktu pro těžce zrakově postižené občany včetně jejich vyhledávání
- základní poradenství o možnostech kompenzace handicapu zrakového postižení i o poskytovatelích služeb takto postiženým lidem

KONCERT PRO REBEKU

V sobotu 21. března bude jeviště Městského divadla patřit **Plzeňskému lidovému souboru Mladina** a jejich vystoupení **Český tanec** na podporu malé Rebečky Čihákové, která se narodila s nemocí motýlích křídel.

Plzeňský lidový soubor Mladina je přední český folklorní soubor, který dokáže oslovit diváky kvalitní a nápaditou tvorbou, vynikajícím tanečním a hudebním provedením. Soubor získal řadu ocenění v České republice i ve světě a do Pardubic přiváží svůj nejnovější pořad, ve kterém diváky provede po různých koutech naší země, dotkne se přitom lidových tradic a představení bohaté krojové vybavení. Všechny choreografie jsou rámovány příběhem tuláka, řadou vtipných momentů a zajímavým jevištním zpracováním. Český tanec je dlouhodobým projektem souboru, který má za cíl kvalitní prezentaci českého folkloru.

V Plzni Mladina pořádá již přes dvacet let každoroční charitativní Koncert pro Pavla, jehož výtěžek vždy věnuje na pomoc vybranému dítěti, a s velkou radostí toto „know-how“ vyvází nyní do Pardubic na pomoc Rebece Čihákové, které bude koncert a jeho výnos věnován.

„Jmenuji se Rebecka Čiháková a jsem tak trošku výjimečná... Narodila jsem se 10. srpna 2014 s nemocí motýlích křídel. Zatím to vypadá, že život asi nebude pěťčko, ale když už jsem tady, tak se s ním poperu!“

www.rebecinakridla.cz

Pokud byste chtěli pomoci a ještě se u toho trochu pobavit, přijďte do divadla a užijte si úžasný Český tanec.

RaS – ToJ

P. JANEČKOVÁ A P. DOHNAL, MEZI NEBEM A ZEMÍ, FOTO L. SKOKAN

- sociálně právní a pracovní právní poradenství
- rozvoj a docvičování dovedností získaných v programech základní rehabilitace
- školicí střediska pomůcek na bázi PC včetně odborně technického poradenství
- asistenční služby (průvodcovské, předčitatelské a jiné asistentské služby)
- pomoc při odstraňování architektonických bariér v kraji
- podpora a organizace volnočasových aktivit zdravotně postižených občanů

Nechte se pobavit i dojmout duchařskou komedií, která ukazuje důležitost přirozených lidských hodnot, jako jsou láska, rodinné štěstí nebo pevná víra, a zároveň přispějte na dobrou věc.

RaS

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Mladá talentovaná herečka MARTINA SIKOROVÁ, kterou znají diváci Východočeského divadla především z oblíbených muzikálů, jako je Zpívání v dešti, Cabaret nebo Jeptišky, vyzpovídala svého kolegu, vždy veselého (obzvláště v přítomnosti dam) hereckého barda VÁCLAVA DUŠKA. AnH

Martina: Chceš vědět, proč jsem si tě vybrala k rozhovoru?

Vašek: Ne.

(MARTINA VYPRSKNE SMÍCHY)

Vašek: No?

Martina: Protože tě obdivuju! Když přijdeš na jeviště, tak tam „jenom“ JSI. Vždycky. A tak se tě chci zeptat na návod.

Vašek: Děvčičko drahá moravská, nevím, jestli na to vůbec existuje návod. Já jsem se učil za pochodu. Nemám žádnou uměleckou školu. Původně jsem VELMI chtěl dělat divadlo. Na školu jsem se nedostal, a tak jsem v divadle nejdříve prošel různými profesemi, až jsem začal hrát. Učil jsem se od kolegů být jim partnerem na jevišti. To je velmi důležité – být partnerem a mít taky nějakého partnera, aby to nebylo jen odříkávání textu... Řeknu větu a čekám, co na to ten druhý, jak bude reagovat.

Martina: Řekla bych, že součástí je taky tvoje velmi pilná příprava. Jak to tak ale pozoruju, jde hlavně o to, že máš svou profesi tak rád, že už ji nebereš jako práci,

že nemůžeš jinak, než nad postavou i celou hrou pořád přemýšlet, žít tím. Že je to tvoje vášeň. Je to tak?

Vašek: Já to vezmu od Adama. U nás v hospodě se mě chlapi ptali, kolik za divadlo mám. Tak jsem jim tu sumu prozradil a oni mi na to řekli, že za to by nešli ani kolem divadla. Což je smutná pravda, že u divadla se prachy vydělat nedají. Musí to člověk dělat z radosti. Musí bejt mladej, zdravěj a těšit se na to a bavit se tím. No a mě to bavilo. Já jsem v podstatě ničím jiným nežil, i na úkor rodiny. Mě třeba moc nebavila televize, film. Tam člověk nevidí diváky. V divadle herec diváka vnímá, jestli jde spolu s náma. Když je to komedie, jestli se směje. A právě to mě na divadle bavilo. A pak se mi taky vždycky líbilo hrát to maličko jinak, sem tam to třeba trošku obměňovat.

Martina: Tak teda dobře. A teď se tě ještě zeptám...

Vašek: Na sex?

Martina: No, skoro. (SMÍCH) Ale když teda pomineš sex...

Vašek: To nejde, ten k životu patří!

Martina: To jo, ale chci se tě zeptat, jestli věříš v Boha?

M. SIKOROVÁ A V. DUŠEK V POMSTĚ A LA NETOPÝR, FOTO L. FORMÁNEK

Vašek: No, asi bych řek', že ne. Ale pozor, já jsem ministroval! Moje babička chtěla, aby ze mě byl farář. To bylo v padesátech letech. To byla vůbec zvláštní doba: ve středu jsme měli pionýra a ve čtvrtek náboženství. Ty ideologie se teda třísťily neuvěřitelným způsobem... Dnes, po těch letech, co jsem proplouval životem, potřebuju mít vždycky markantní důkaz něčeho. A Bůh nesplňuje moje představy v tom smyslu, že by

měl korigovat chyby, kterých se lidi dopouštěj, viz všelijaký nesmyslný války. Lidi vykládaj Boha různě. Já nevím... Jak polemizovat? Jak si to představovat? Život máme jenom jeden, měli bychom ho žít na plný pecky a zabývat se tímhle mi přijde jako ztráta času, protože to východisko těžko hledat. To je stejný, jako bychom se bavili o smyslu života. Člověk se celej život za něčím honí, a pak to maximálně předá dětem.

Martina: A vidíš, já bych třeba u tebe řekla, když tě vidím na jevišti, že už jen tohle má smysl, ta zábava, radost, tvůrčí práce...

Vašek: Ano, v jednom máš pravdu – ten smysl lze hledat v tom, že si lidi musí pomáhat. Máme spoustu trablů a problémů. Měli bychom si pomáhat. A v podstatě divadelní produkce pomáhá tak, že usnadňuje divákům život v tom smyslu, že na dvě hodiny přijdou na jiný myšlenky, že si odpočinou, pobaví se.

Martina: To je pravda! Tak vidíš, na jaký krásný smysl jsme přišli. Děkuju ti za rozhovor a tímto ti předávám štafetu! (A ještě si dovolím opravu pro pozorného čtenáře k minulému rozhovoru se mnou: Kdysi jsem chtěla mít dlouhé blondaté mikádo jako paní Preissová v Jak dostat tatínka do polepšovny. Už se k tomuto svému ideálu skoro blížím! Tak jen, abyste to věděli...) (SMÍCH)

M. SIKOROVÁ A V. DUŠEK V POSLEDNÍM VÍKENDU, FOTO M. KLÍMA

27. BŘEZEN = SVĚTOVÝ DEN DIVADLA

Institut
umění
Divadelní
ústav

Institute
Theatre
Arts and

Na IX. kongresu Mezinárodního divadelního ústavu (International Theatre Institute – ITI – nejvýznamnější mezinárodní nevládní organizace pro scénické umění), který se konal v červnu 1961 ve Vídni, navrhl předseda finského střediska ITI Arvi Kivimaa

jménem finských a všech skandinávských divadelníků vyhlásit jeden den v roce jako **Světový den divadla**. Smyslem a cílem tohoto Světového dne divadla je vést divadelníky na jevištích i obecnstvo v sálech k zamyšlení nad posláním a úlohou divadla, vyjádřit solidaritu divadelníků celého světa, podpořit jejich úsilí o prosazování základních morálních a společenských vlastností uměleckými prostředky a napomáhat myšlenkám vzájemného porozumění mezi národy. UNESCO tuto iniciativu přijalo, stanovilo datum tohoto dne na **27. března** (den zahájení přehlídky „Divadlo národů“ v Paříži) a zařadilo jej do svého Kalendáře výročí. A tak od roku 1962 je

tento svátek divadelníků slaven každý rok, prostřednictvím ITI středisek nyní již ve více než sto zemích světa.

Každý rok je přizvána význačná divadelní osobnost, aby se podělila o své úvahy o divadle a souladu mezi národy v tzv. Mezinárodním poselství, které se překládá do více než 20 jazyků a předčítá pro desítky tisíc diváků před představeními v divadlech na celém světě. Mimochodem v roce 1994 byl jeho autorem také Václav Havel. Světovému dnu divadla předchází **Světový den divadla pro děti a mládež**, který se po celém světě slaví **20. března** (letos již popatnácté).

RaS

Výročí (nejen) pro pamětníky

Zatímco v únoru oslavil úctyhodné 85. narozeniny herec Karel Urbánek, pardubický rytíř de Grioux 60. let, v měsíci březnu slaví stejné životní jubileum i jeho Manon, tedy herečka, výtvarnice a spisovatelka **BLANKA BOHDANOVÁ**. Rádi bychom taktéž popřáli herci **JINDŘICHU BONAVENTUROVI** alias Bóňovi, dlouholetému členovi našeho souboru, jenž se narodil jen o den později, než Blanka Bohdanová.

B. BOHDANOVÁ S K. URBÁNKEM V MANON LESCAUT, VČD 1954

Blanka Bohdanová (nar. 4. března 1930)

Plezeňská rodačka začala s divadlem už ve svých pěti letech, kdy hrála jednu z malých lištiček v Janáčkově opeře Liška Bystrouška. Věnovala se také baletu a malování, jemuž zůstala věrná dodnes. V Plzni vystudovala dvouletou obchodní akademii a v roce 1951 absolvovala na brněnské JAMU. Právě zde se poprvé setkala s režisérem a svým pozdějším dvojnásobným šéfem Karlem Novákem, osobností, která ji, jak sama říká, ovlivnila na celý život. Ihned po skončení studia nastoupila Blanka Bohdanová do svého prvního angažmá, a to právě ve Východočeském divadle, kde se zdržela šest let, během nichž si zahrála spoustu krásných rolí a seznámila se zde se svým prvním manželem, hercem Mílou Liškou. První velkou rolí Blanky Bohdanové, jež se rychle stala miláčkem pardubického publika, byla Eugenie Grandetová (1952), úspěšná inscenace, která se následně dočkala i televizní podoby.

Mezi její další nezapomenutelné role patřila Máša ve Třech sestrách (1954), Desdemona v Othellovi (1954), samozřejmě Manon v legendární Novákově inscenaci Manon Lescaut (1954), Roxana v Cyranovi z Bergeracu (1955), Kamila v Mussetově hře Se srdcem divno hrát (1955), Anna Karenina (1956), Líza v Pygmalionu (1957) nebo Polly v Žebrácké opeře, kde se Janu Werichovi tak líbila, že jí okamžitě nabídl angažmá.

Častým jevištním partnerem byl Blance Bohdanové herec Karel Urbánek, s nímž také účinkovala v divácký velmi úspěšných pásmech poezie na nové scéně v sále Husova sboru, založené roku 1953. Většinu skvělých hereckých příležitostí poskytl Blance Bohdanové její bývalý pedagog, režisér Karel Novák, který šéfoval pardubické činohře od roku 1953 (v roce 1956 byl však nucen odejít do olomouckého divadla). Ve své knize Život jako takový vzpomíná Blanka Bohdanová na jejich poslední společnou inscenaci: „Naše spolupráce končila Rosalindou v Shakespearově komedii Jak se vám líbí. O generálkách jsem dostala těžkou angínu. Chtěli mě hospitalizovat, ale já jsem nechtěla pokazit šéfovu premiéru. Tohle má také něco společného s dobou, v jaké jsme žili. Penicilin se teprve vyvíjel a to, co bylo k mání, působilo bolestivé boule při injekční aplikaci. Lékař za mnou docházel domů a generálku za mě četl dramaturg. Premiéru jsem odehrála s pusou plnou oparů a při ležení po stromech v Ardenském lese jsem občas mimo text vydala nepatřičný citoslovec. Nic jsem ale nezkazila a po představení mě kolegové doslova vynesli k Novákům do bytu na malou oslavu. Doufám, že na tohle moje srdce zapomnělo. Určitě se neradovalo, ale duše ano.“ O pár let později se i Blanka Bohdanová loučila s Východočeským divadlem:

„Loučila jsem se zrovna jako Karel Novák Shakespearem, tentokrát v lepší kondici. Rosalinda má v roli takové oslovení publika, prostě epilog. Kolegyně mi říkaly – hele, vem si kapesník! Neposlechla jsem a pak jsem si musela oči utírat do závoje na kostýmu. Proslov, dary, květiny. Říkala jsem si – děvče, to je tedy velkolepé rozloučení! Takové nezažiješ do konce života! Platí to dodnes.“

Během pardubického angažmá dostala Blanka Bohdanová mnoho nabídek. Kromě Jana Wericha ji chtěl pro své divadlo získat i Otomar Krejča. Cílem Blanky Bohdanové bylo skutečně hlavní město, a tak v roce 1957 nakonec přijala nabídku Městských divadel pražských.

Karel Novák by ji býval rád odvedl s sebou do Olomouce, ta byla ale příliš vzdálená rodné Plzni, kde měla Blanka Bohdanová své rodiče. Proto nakonec nerada odmítla, ale slíbila, že „až se Novák nabaží Olomouce a přijde do Prahy, půjde okamžitě za ním.“ A tak se také stalo. Karel Novák na počátku 60. let stanul v čele vzkříšeného Divadla E. F. Buriana v Praze a Blanka Bohdanová se na šest let stala jednou z opor jeho souboru. V roce 1966 dostala nabídku do pražského Národního divadla, kterou jí Novák doporučil přijmout. Zde setrvala celých 44 let, potkala zde spoustu dobrých přátel např. herce Rudolfa Hrušínského nebo Josefa Kemra, skvělých režisérů, jako byli Jaromír Pleskot, Jan Kačer, Ivan Rajmont nebo Miroslav Krob, a zahrála si opět role fascinujících a oslinivých žen (Kleopatra, Lady Macbeth, Roxana, Celestina atd.), i přestože byla její divadelní (a mimodivadelní) kariéra po roce 1968 silně omezena. Během angažmá v Národním divadle opakovaně hostovala v pražské Viole.

Hrála také v mnoha filmech a televizních inscenacích, vyučovala herectví na pražské konzervatoři, byla oceněna za práci dabingovou i rozhlasovou. V roce 2001 získala Cenu Thálie za roli Fonsie v inscenaci The Gin Game, ve které ji spolu s Josefem Somrem můžete vidět ještě do letošního června v pražské Viole.

Hraje nyní také v Činoherním klubu v inscenaci Moje strašidlo, kde je jejím jevištním partnerem Stanislav Zindulka.

Blanka Bohdanová je činná také jako spisovatelka. Z otcovy literární pozůstalosti vydala knížku Josífek, napsala knihu Život jako v pavučině a poslední rekapitulaci jak osobního, tak společenského poznání od předválečného období až k současnosti je kniha Život jako takový.

Věnuje se také malířství, a to především olejomalbě a grafice, vystavuje u nás i v zahraničí. Z druhého manželství s režisérem Vladem Kavčiakem se jí narodil syn, dnes fotograf Vlado Bohdan. O rozhodnutí založit rodinu ve svých 42 letech hovoří Blanka Bohdanová jako o největším zlomu svého života a zároveň tom nejlepším, pro co se kdy rozhodla.

Jindřich Bonaventura

(nar. 5. března 1930)

„Bóna“ strávil ve Východočeském divadle 25 let a diváci si ho mohou pamatovat především jako báječného komika po boku Milana Sandhause, Jiřího Císlera a dalších.

Jindřich Bonaventura, rodák z Kunratic u Prahy, původně zahradník a pomolog, vystudoval pražskou DAMU a následně strávil pět let v souboru Vesnického divadla. Když přestalo existovat, byl angažován do vznikajícího činoherního souboru na Kladně, kde nastoupil spolu s Jaroslavem Satoranským. Vyržel tam ale sotva sezónu. Prý se tehdy nějak „neopatrně

vyjádřil“, jinými slovy nebylo žádoucí, aby v souboru nadále zůstal. Zaskok v Pardubicích měl být trestem, místo toho byl ale Jindřich Bonaventura natolik zaskočen kvalitou pardubického souboru, výjimečnými herci 60. let, jako byli Věra Galatíková, Josef Somr, Ladislav Frej, Jiří Císlar, Milan Sandhaus, Bronislav Poloczek a další, že si zaskok „protáhl“ a v roce 1965 nastoupil do angažmá. V pardubickém divadle zůstal až do svého odchodu do penze.

Jako typ excentrického komika byl obsazován většinou do rolí veseloherního a hudebního žánru, výjimečně hrál i postavy dramatictějšího charakteru, jako byl například Valenta v Paličově dceři (1971). Rád vzpomíná na spolupráci s Jiřím Císlerem, v jehož režii hrál např. vražedného dentistu Crippena v inscenaci Líbej dál aneb Strašlivý mord v Music-Hallu (1966) a s nímž se na jevišti setkal v nezapomenutelných inscenacích, jako byla Mořská panna (1966) nebo Vítr ve větvích sasafrasů (1967), kde s Jiřím Císlerem, který hru zároveň režíroval, alternoval v rolích dvojice postav náčelníků („Koroptvího oka, hodného náčelníka Apačů“ a „Rysiho oka, tuze, tuze zlého náčelníka komančů“). Diváci si ho mohou pamatovat také z Císlery inscenace C. k. polní maršálek (1968) nebo z pohádky Hrátky s čertem (1969), kde hrál loupežníka Sarku-Farku. Z pozdějších rolí jmenujme alespoň Pantalona v Goldonih hře Treperendy (1991) nebo advokáta Penworthyho v Hrobce s vyhlídkou (2003).

ANH

J. BONAVENTURA S V. FÁROVOU V KOMEDII C. K. POLNÍ MARŠÁLEK, VČD 1968

MĚSTSKÉ DIVADLO VE VÍRU PLESŮ

← PLESOVÁ ÚPRAVA DIVADLA, FOTO M. KLÍMA

Ples Východočeského divadla Pardubice byl dlouho považován za vrchol pardubické plesové sezóny, jeho kredit však významně stoupl po přesunutí do Městského divadla. Po vzoru Plesů v Opeře, které známe z nejprestižnějších evropských divadelních domů, především z Vídeňské státní opery, se letos divadlo opět proměnil v plesový sál. Jeviště se stane tanečním parketem, hlediště zbaveno sedaček nabídne místa k posezení u kulatých stolů. Slavnostní výzdoba, torza divadelních kulís a rekvizity, ale i spousta světél vytvoří neopakovatelnou atmosféru, jakou Pardubáci nenajdou na žádném jiném plesu ve městě.

Letos se už potřetí budou konat dva plesy, hosté se mohou těšit na Divadelní bál a Městský ples. **Divadelní bál** je proslulý svou veselou neformální atmosférou, ale i příležitostí potkat spoustu herců, kteří se sem chodí bavit. Program bálu je obvykle hodně nabitý, někteří hosté měli dokonce pocit, že na úkor tance, proto jsme letos lehce pozměnili jeho formát. V programu samozřejmě nebude chybět tradiční vyhlášení

nejoblíbenější herečky a herce VČD a přehlídka divadelních kostýmů z posledních inscenací. K tanci i poslechu bude hrát Uši music band a divadelní kapela. Můžete si za to samil. Poprvé se představí Chrudimská komorní filharmonie, která vedle ukázek taneční hudby zahraje i několik slavných muzikálových melodií. Herečky Petra Janečková, Martina Sikorová, Dagmar Novotná a Jana Ondrušková zazpívají za doprovodu všech zmíněných těles. Taneční klub LIFE předvede ukázkou vrcholového standardního a latinsko-amerického tance. Opět nebude chybět dražba obrazů, jejíž výtěžek se tentokrát použije na architektonické řešení průčelí Malé scény ve dvoře, jehož návrh ztvárnil herec Pavel Novotný. Maketu nového průčelí si diváci mohou prohlédnout v horním foyer. Hosté plesu dostanou při příchodu jako dárek škrabošky, které zcela jistě využijí během večera, ale i zvláštním škraboškovém tanci. Věřím, že i když se Divadelní bál bude konat v pátek třináctého, toto datum nepřinese žádné problémy, nečekané zvraty ani nepříjemnosti a hosté se budou skvěle bavit!

V sobotu čtrnáctého se brány Městského divadla otevrou účastníkům **Městského plesu**. Ten na rozdíl od předchozích let pořádá pouze statutární město Pardubice bez příspěvni Komorní filharmonie Pardubice. Východočeské divadlo připraví část programu a zajistí veškerý servis na jevišti i kolem něj. K tanci a poslechu bude hrát Jiří Ševčík a PIRATE SWING band, který produkuje především kvalitní swingovou hudbu, ale nebrání se ani velkým světovým hitům pop music. V samostatném bloku jako host vystoupí herec a zpěvák Josef Laufer. Taneční soubor Konsonance ze ZUŠ Pardubice – Havlíčkova se představí s předtančením v choreografiích Lenky Demlové a Evy Rákosové. Hosté se mohou těšit také na módní přehlídku luxusních šatů a kožichů i na efektní UV show s ohněm. I tento ples ozdobí Taneční klub LIFE s ukázkami svého mistrovství. Herečky VČD zazpívají slavné muzikálové hity z repertoáru našeho divadla. Ples budou moderovat Petra Janečková a Ladislav Špíner – herci, kteří už mnoho let kralují v žebříčku divácké oblíbenosti.

Na obou plesech bude čekat na své příští majitele spousta hodnotných dárků z bohaté tomboly. Ať už se hosté rozhodnou navštívit Divadelní bál či Městský ples, můžeme jim téměř s jistotou zaručit skvělou taneční zábavu, výborný program, výtečné občerstvení a příjemný servis. Jediné, čím by měli hosté přispět, jsou dobrá nálada a chuť se bavit, bez toho by byla každá sebelepší událost k ničemu. Věřím, že i tentokrát se u nás v divadle bude každý cítit skvěle a zažije nezapomenutelné chvíle. Oba plesy budou originální a neopakovatelné, proto by bylo dobrým řešením navštívit oba. Budeme se těšit na vaši návštěvu!

JaU

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
 Dance
 Open 2015**
 SINCE 2004

MĚSTSKÉ DIVADLO

SO **30.** KVĚTNA 19:00

GALAVEČER

Mistr světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie V. Tereshkin (Rusko) a H. Machová, **Taneční divadlo Mimi Fortunae** a **Taneční divadlo Heleny Machové** (ČR), **Alan & Becky Dance Group** (Hong Kong), **Haruka endo** (Japonsko) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv.

NE **31.** KVĚTNA 17:00

SOUTĚŽNÍ DEN

Show mistra světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie V. Tereshkin (Rusko) a H. Machová, **Taneční divadlo Mimi Fortunae**, **Taneční divadlo Heleny Machové** a **Janáčkova konzervatoř Ostrava** (ČR), **Alan & Becky Dance Group** (Hong Kong), **Haruka endo** (Japonsko) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv. Vyhlášení Cen mezinárodní poroty a diváků. Dekorování vítězů soutěže Kreslíme a malujeme s festivalem 2015.

PO **1.** ČERVNA 10:00

DANCESHOW

Zadané vystoupení pro žáky a studenty škol. Mistr světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie V. Tereshkin (Rusko) a H. Machová, **Taneční divadlo Heleny Machové**, **Alan & Becky Dance Group** (Hong Kong), **Haruka endo** (Japonsko) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv.

TANEČNÍ SÁL KONZERVATOŘE PARDUBICE

PO **1.** ČERVNA 14:00

WORKSHOPS

Taneční dílny H. Machové, B. Tereshkina, A. Mamaeva a dalších pro všechny zájemce bez rozdílu věku a taneční zdatnosti. Lekce lze sledovat i jako divák. Rezervace: 776 088 093.

XII. ročník festivalu doprovodí výstava **Řeč duše i těla** fotografky Evy Stanovské a výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže Kreslíme a malujeme s festivalem 2015, které od 20. května naleznete v přízemním foyer divadla.

Vstupenky na Jazz Dance Open 2015 jsou již v prodeji v předprodeji divadla. Pro abonenty VČD sleva 20 % ze základní ceny! Více informací na www.machovadance.cz.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FWWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
 WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 TELEFON: 466 616 423
 602 409 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDELE 16:00 - 22:00

PARKOVAČÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

Alukov®
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

LOUBA
 AUTO

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 Česká kultura
 Přehled kulturních programů

Country
 RADIO

 RADIO ČERNÁ
 HORA

 východočeská televize

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

 Radio Pohoda
 ROCK & BEAT
WWW.RADIO-PARTNER.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArt

HAK

P
 CENTRUM

 BARTH MEDIA

era

 VCS
 VÝSTAVNÍ CENTRUM PARDUBICE

MULTI

 Kavoviny

Vema®

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ BŘEZEN 2015 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. ONDRUŠKOVÁ A M. MEJZLÍK, KEJKLÍŘ Z LUBLINU, FOTO M. KLÍMA